

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Jana Čížka a soudců Mgr. Ing. Lenky Bursíkové a JUDr. Bc. Kryštofa Horna ve věci

žalobce: **Ing. P. P.**
bytem X

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, Praha 5

za účasti osoby
zúčastněné na řízení: **TE.Capital Investment a.s., IČO: 28223012**
sídlem V Jezírkách 536, Postřižín

zastoupené advokátem Mgr. Jiřím Topkou
sídlem Gen. Klapálka 1345, Kladno

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem,

takto:

- I. Žaloba se zamítá v části, v níž se žalobce domáhal určení, že nedoručení rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 8. 2020, č. j. 108694/2020/KUSK, je nezákonným zásahem.
- II. Ve zbytku se žaloba odmítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- V. Žalobci se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 1 000 Kč, který mu bude vyplacen ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Krajského soudu v Praze.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Městský úřad Kralupy nad Vltavou (dále jen „stavební úřad“) rozhodnutím ze dne 28. 4. 2020, č. j. MUKV 24500/2020 VYST, ve společném územním a stavebním řízení schválil stavební záměr na stavbu „8 rodinných domů včetně komunikace a inženýrských sítí na pozemku p. č. X a X v k. ú. X“. Žalobce a další účastníci stavebního řízení brojili proti rozhodnutí stavebního úřadu odvoláním, které žalovaný rozhodnutím ze dne 21. 8. 2020, č. j. 108694/2020/KUSK, zamítl a odvoláním napadené rozhodnutí potvrdil. Odvolatelům žalovaný rozhodnutí doručoval veřejnou vyhláškou.
2. Žalobce podal dne 23. 2. 2021 žalobu proti rozhodnutí žalovaného. V ní namítl, že neměl možnost se s rozhodnutím žalovaného seznámit, neboť mu nebylo individuálně doručeno. Žalovaný s ním během odvolacího řízení nejednal a nežádal po něm žádná právní jednání. Žalobce se až z informace stavebního úřadu ze dne 1. 2. 2021 dozvěděl, že mu bylo rozhodnutí žalovaného doručeno veřejnou vyhláškou prostřednictvím úřední desky žalovaného. Žalobce je přesvědčen, že mu mělo být rozhodnutí doručeno datovou schránkou nebo poštou, tedy individuálně. Žalobce byl odvolatelem, v rozhodnutí žalovaného proto neměl být identifikován jen označením pozemků. Žalobce v této souvislosti poukazuje na závěry rozsudku rozšířeného senátu ze dne 17. 2. 2009, č. j. 2 As 25/2007 – 118, č. 1838/2009 Sb. NSS. Nedostatek doručení má za následek opomenutí žalobce jako účastníka odvolacího řízení. Rozhodnutí nedoručené některému z účastníků řízení není pravomocné. Žalobce přestal být podáním odvolání anonymním účastníkem řízení, žalovaný mu proto měl rozhodnutí doručit na jeho adresu, aby mohl uplatnit svá práva. Žalobce požadoval, aby soud zkoumal pouze to, zda mu bylo rozhodnutí žalovaného řádně doručeno. Navrhl zrušení rozhodnutí o odvolání a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že rozhodnutí o odvolání bylo žalobci doručeno podle § 144 odst. 6 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), stejně jako ostatním vlastníkům sousedních pozemků, které byly v rozhodnutí identifikovány číslem parcelním a katastrálním územím. Žalobce nebyl účastníkem řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu, proto mu bylo doručováno veřejnou vyhláškou. Na úřední desce žalovaného bylo rozhodnutí vyvěšeno dne 31. 8. 2020, žalobci tedy bylo doručeno dne 15. 9. 2020. V průběhu odvolacího řízení nedošlo k doplňování nových skutečností a podkladů, žalovaný proto se žádným z účastníků řízení nejednal. Pokud by k doplnění došlo, byli by o tom účastníci řízení informováni. Žalobce si byl vědom způsobu doručování ve správním řízení. Podle žalovaného k vadám při doručování nedošlo. Navrhl proto zamítnutí žaloby.
4. Soud vyzval žalobce usnesením ze dne 11. 5. 2021, č. j. 43 A 16/2021 – 40, aby odstranil vadu žaloby tak, že návrh výroku rozsudku přizpůsobí požadavkům plynoucím ze zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), pro řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem. Soud žalobce poučil, že nedoručení rozhodnutí o odvolání představuje zásah, proti němuž je třeba se bránit zásahovou žalobou podle § 82 s. ř. s. (rozsudek NSS ze dne 25. 6. 2015, č. j. 2 As 190/2014 – 52, č. 3289/2015 Sb. NSS).

5. Žalobce podáním ze dne 14. 5. 2021 změnil žalobní petit tak, že požaduje, aby soud vyslovil, že nedoručení rozhodnutí žalovaného je nezákonným zásahem a současně, aby žalovanému uložil zrušit jeho rozhodnutí v přezkumném řízení, alternativně, aby žalovanému uložil zajistit u nadřízeného orgánu zrušení rozhodnutí v přezkumném řízení, nebo aby žalovaný zajistil zahájení přezkumného řízení a aby zastavil do odstranění protizákonného stavu vykonatelnost rozhodnutí. V podání ze dne 8. 6. 2021 žalobce uplatnil věcné námitky vůči společnému povolení (nesoulad s územně plánovací dokumentací a s požadavky na bezpečnost silničního provozu). V replice k vyjádření žalovaného ze dne 25. 7. 2021 žalobce zopakoval, že doručení veřejnou vyhláškou nepostačovalo. Podle žalobce nebylo rozhodnutí o odvolání vyvěšeno po dobu 15 dnů na úřední desce obecního úřadu v Postřizíně ani na úřední desce městského úřadu v Kralupech nad Vltavou. Správní orgány musí dbát na ochranu soukromého a osobního života subjektu údajů, neboť publicita osobních údajů prostřednictvím úřední desky znamená vždy riziko zásahu do soukromí jednotlivce. Další argumentace v replice se týká věcného posouzení schváleného stavebního záměru.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

6. Soud předesílá, že řádné doručení rozhodnutí o odvolání jednomu z účastníků řízení není v souladu s judikaturou (srov. rozsudek NSS č. j. 2 As 190/2014 – 52) pouhým procesním úkonem technicky zajišťujícím průběh řízení. Lze tedy proti němu brojít zásahovou žalobou podle § 82 a násl. s. ř. s. Soud proto, po úpravě petitu provedené na základě výzvy ze dne 11. 5. 2021, žalobu posoudil jako zásahovou.
7. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas (žalobce se o vydání rozhodnutí, a tedy o údajně nesprávném doručování dozvěděl dne 1. 2. 2021, žaloba přitom byla podána dne 23. 2. 2021, tedy v zákonné dvouměsíční lhůtě), osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Správní řád ani stavební zákon nedává žalobci prostředek ochrany, kterým by se proti nedoručení rozhodnutí o odvolání mohl před podáním zásahové žaloby bránit. (§ 85 s. ř. s.). Žaloba je tedy přípustná a projednatelná. Soud o věci rozhodl bez jednání, neboť účastníci řízení s takovým postupem vyjádřili souhlas (§ 51 odst. 1 s. ř. s.) – žalobce výslovně, žalovaný *implicitě* (na výzvu soudu nezareagoval).

Posouzení žaloby

8. Soudu je v nynější věci předložena k posouzení jediná otázka a to, zda bylo žalobci řádně doručeno rozhodnutí žalovaného. Žalobce se domnívá, že mu mělo být rozhodnutí o odvolání doručeno jednotlivě a nikoli veřejnou vyhláškou. Tento žalobcův názor není správný.
9. Podle § 94k písm. e) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 225/2017 Sb. (dále jen „stavební zákon“), je účastníkem společného územního a stavebního řízení osoba, jejíž vlastnické právo nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být společným povolením přímo dotčeno.
10. Podle § 94m odst. 2 stavebního zákona se oznámení o zahájení společného územního a stavebního řízení a další úkony v řízení doručují účastníkům řízení a dotčeným orgánům jednotlivě, nejde-li o řízení s velkým počtem účastníků. V případě *řízení s velkým počtem*

účastníků stavební úřad doručuje oznámení o zahájení řízení a další úkony v řízení účastníkům řízení podle § 94k písm. a) až d) a dotčeným orgánům jednotlivě; účastníky podle § 27 odst. 1 správního řádu jsou vždy účastníci podle § 94k písm. a), c) a d). U stavebních záměrů zasahujících do území několika obcí se v řízení s velkým počtem účastníků oznámení o zahájení řízení a další úkony v řízení doručují vždy veřejnou vyhláškou podle § 25 odst. 3 správního řádu; jednotlivě se doručuje dotčeným orgánům a účastníkům řízení podle § 94k písm. a) až d). Účastníci řízení podle § 94k písm. e) se v oznámení o zahájení řízení a dalších písemnostech doručovaných veřejnou vyhláškou identifikují označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí dotčených vlivem stavebního záměru.

11. Mezi účastníky řízení není sporu o tom, že společné územní a stavební řízení, které vedlo k vydání rozhodnutí žalovaného, bylo řízením s velkým počtem účastníků. I soud má tuto skutečnost za prokázanou, neboť z podkladů obsažených ve správním spisu se podává, že účastníků řízení bylo více než 30 (§ 144 odst. 1 správního řádu). Podle § 144 odst. 6 správního řádu lze v řízení s velkým počtem účastníků řízení doručovat písemnosti, včetně písemností uvedených v § 19 odst. 5, veřejnou vyhláškou. To se netýká účastníků řízení uvedených v § 27 odst. 1, kteří jsou správnímu orgánu známi; těmto účastníkům řízení se doručuje jednotlivě.
12. Žalobce v řízení vystupoval jako účastník podle § 94k písm. e) stavebního zákona, tedy jako osoba, jejíž vlastnické právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich mohlo být společným povolením přímo dotčeno. Správní orgány proto nepochybily, pokud žalobce v souladu s § 94m odst. 2 větou druhou stavebního zákona ve svých rozhodnutích identifikovaly označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí dotčených vlivem záměru, a současně, pokud mu jak společné povolení, tak rozhodnutí o odvolání doručovaly veřejnou vyhláškou, neboť na žalobce se nevztahuje žádná ze zákonem předpokládaných výjimek, u nichž je i v řízení s velkým počtem účastníků doručováno jednotlivě [žalobce není dotčeným orgánem, ani účastníkem řízení podle § 94k písm. a) až d) stavebního zákona].
13. Judikatura dovodila, že územní rozhodnutí prvního a druhého stupně tvoří jeden celek, a proto mají být doručována stejným, pro doručování územního rozhodnutí zákonem stanoveným, způsobem (rozsudky NSS ze dne 13. 3. 2014, č. j. 6 As 55/2013 – 55, a ze dne 25. 9. 2014, č. j. 2 As 117/2014 – 34). Účastník řízení může legitimně očekávat, že úkony správního orgánu a rozhodnutí jím vydaná v tomtéž řízení budou témuž účastníku oznámena stejným způsobem (rozsudek NSS ze dne 23. 11. 2016, č. j. 1 As 227/2016 – 54). Soud neshledává žádný důvod, proč by neměly shora uvedené závěry platit též v případě společného povolení, které v sobě fakticky zahrnuje jak územní rozhodnutí, tak stavební povolení. Principy související s doručováním takového rozhodnutí tedy musejí být totožné. Žalobcova námitka, podle které podáním odvolání vystoupil z anonymity, a mělo mu být doručováno jednotlivě, proto nemůže být důvodná. Soud nepochybně, že v řízení s velkým počtem účastníků může konkrétní účastník podáním odvolání vystoupit ze skupiny dalších minimálně třiceti účastníků. Může se ovšem stát (a jistě v praxi není výjimkou), že odvolání nepodá jeden účastník, ale více účastníků (odvolatelů ostatně může být stejný počet jako účastníků řízení v prvním stupni). Z tohoto důvodu by proto nebylo efektivní stanovovat pravidla pro doručování rozhodnutí a ostatních písemností v odvolacím řízení odlišně od řízení prvostupňového. Zákon by totiž musel stanovit, kdy je počet odvolatelů dostatečně nízký, aby „vystoupili z davu“ a bylo jim doručováno

jednotlivě, a kdy by naopak počet odvolatelů odůvodňoval setrvání v doručování veřejnou vyhláškou. Taková úprava by byla zcela kazuistická a podle názoru soudu by snižovala právní jistotu účastníků řízení, kteří by museli způsob doručování v odvolacím řízení dovozovat ze skutečného počtu odvolatelů.

14. Stavební zákon tedy obsahuje speciální úpravu pro doručování společného povolení, za které lze ve smyslu výše uvedeného považovat i rozhodnutí o odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. Veřejnou vyhláškou proto bylo nutno žalobci doručovat nejen prvostupňové rozhodnutí, nýbrž i rozhodnutí o odvolání proti takovému rozhodnutí.
15. Doručování písemností veřejnou vyhláškou představuje řešení určitých obtíží s přesným vymezením účastníků územního řízení, neboť podle judikatury Ústavního soudu následované správními soudy bylo účastenství územního řízení značně extendováno, přičemž v konkrétních případech nastává otázka „až kam – do jaké šíře či vzdálenosti - mohou tzv. sousední pozemky, pokud nebude platit podmínka společné hranice, sahát“ (srov. nález ze dne 22. 3. 2000, sp. zn. Pl. ÚS 19/99). Řešením tohoto problému je právě doručování veřejnou vyhláškou. Důvodem volby tohoto způsobu doručování je tak nepochybně to, že se v tomto řízení může vyskytovat rozsáhlá množina dotčených osob, přičemž jejich jednotlivé vyrozumívání by bylo velmi nákladné a procesně neefektivní. Veřejnou vyhláškou je oznámeno i zahájení řízení s lhůtou pro uplatnění námitek a připomínek. Tyto instituty vedou na jedné straně k umožnění účasti v řízení širokému okruhu osob, jejichž práv se projednáváný záměr dotýká (aniž by takové dotčení muselo být stavebnímu úřadu na počátku řízení zřejmé), na druhé straně i faktickou realizovatelnost řízení a záměrů vlastníků s pozemky v jejich vlastnictví. Nejedná se tak o degradaci účastníků řízení, ale o účelné opatření, které respektuje zásady správního řízení vymezené ve správním řádu. Žalovanému nepřislušela volba způsobu doručování, neboť byl vázán zákonnou úpravou, kterou nelze považovat za diskriminační. Účastníkům řízení je v rámci celého správního řízení vždy doručováno shodným způsobem. Proto namítá-li žalobce, že očekával, že bude rozhodnutí žalovaného doručováno přímo jemu, pak jeho očekávání vychází pouze z neznalosti právní úpravy a nemůže jít k tíži správním orgánům ani ostatním účastníkům řízení (k tomu srov. rozsudky NSS ze dne 25. 9. 2014, č. j. 2 As 117/2014 – 34, či ze dne 17. 12. 2018, č. j. 6 As 139/2017 – 73).
16. Podle § 19 odst. 1 věty první správního řádu písemnost *doručuje správní orgán, který ji vyhotovil*. Podle § 25 odst. 2 správního řádu se doručení veřejnou vyhláškou provede tak, že se písemnost, popřípadě oznámení o možnosti převzít písemnost, vyvěsí na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručuje; na písemnosti se vyznačí den vyvěšení. Písemnost nebo oznámení se zveřejní též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Patnáctým dnem po vyvěšení se písemnost považuje za doručitou, byla-li v této lhůtě splněna i povinnost podle věty druhé.
17. Podle § 25 odst. 3 správního řádu jde-li o řízení, ve kterém se veřejnou vyhláškou doručuje ve správních obvodech několika obcí, správní orgán, který písemnost doručuje, ji nejpozději v den vyvěšení zašle též příslušným obecním úřadům, které jsou povinny písemnost bezodkladně vyvěsit na svých úředních deskách na dobu nejméně 15 dnů. *Dnem vyvěšení je den vyvěšení na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručuje*. Jinak platí ustanovení odstavce 2 obdobně.

18. Mezi účastníky řízení není sporu o tom, že žalovaný rozhodnutí o odvolání vyvěsil na své úřední desce dne 31. 8. 2020. Tato skutečnost je potvrzena razítkem a podpisem žalovaného na s. 13 napadeného rozhodnutí založeného ve správním spisu žalovaného. V souladu s § 25 odst. 2 správního řádu se tak napadené rozhodnutí považovalo za doručené žalobci dnem 15. 9. 2020. Tímto dnem také nabylo právní moci.
19. Jak vyplývá ze shora citovaných ustanovení správního řádu a z judikatury, z hlediska řádnosti doručení rozhodnutí odvolacího orgánu je podstatný pouze okamžik, kdy bylo rozhodnutí vyvěšeno na úřední desce správního orgánu, který rozhodnutí doručuje. Vyvěšení s účinky doručení pak má pouze to, které činí orgán, jenž rozhodnutí vydal (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 5. 5. 2004, č. j. 6 A 100/2002 - 74, č. 449/2005 Sb. NSS). Soud proto nepovažoval za podstatné zabývat se podrobněji tvrzeními namítajícími řádně nevyvěšení rozhodnutí o odvolání na úředních deskách obecního úřadu v Postřižíně a městského úřadu v Kralupech nad Vltavou, neboť zkoumání těchto skutečností nemá pro posouzení důvodnosti žaloby žádný význam.
20. Nepřípadná je též žalobcová argumentace závěry vyplývajícími z rozsudku rozšířeného senátu č. j. 2 As 25/2007 - 118. V tomto rozsudku rozšířený senát řešil otázku tzv. opomenutých účastníků správního řízení. V žalobcově věci je ovšem nesporné, že jej správní orgány jako účastníka řízení neopomněly, naopak – po celé správní řízení s ním jako s účastníkem v souladu s příslušnými ustanoveními stavebního zákona jednaly. To plyne již z toho, že jej ve svých rozhodnutích řádně identifikovaly a svá rozhodnutí mu také veřejnou vyhláškou doručily. Pokud žalobce namítá, že s ním žalovaný v odvolacím řízení nejednal a nežádal po něm žádná „právní jednání“, je tato skutečnost dána tím, že v odvolacím řízení nedošlo k doplnění žádných podkladů. Žalovaný tak nebyl povinen účastníky řízení opětovně seznámit s podklady pro vydání rozhodnutí, ale mohl bez dalšího přistoupit k jeho vydání. Jak nicméně správně podotkl ve vyjádření k žalobě žalovaný, i případné seznámení s podklady či jiné úkony v odvolacím řízení, by žalovaný opětovně činil prostřednictvím veřejné vyhlášky.

Závěr a náklady řízení

21. Soud se s ohledem na shora uvedené již nemohl zabývat tou částí žalobní argumentace, která věcně míří proti společnému povolení, resp. rozhodnutí o odvolání. Žalobce v první řadě upraveným petitum požadoval toliko určení, že nedoručení rozhodnutí je nezákonným zásahem. I v případě, kdy by soud projednal žalobu ve znění, jak byla původně podána, tedy jako žalobu proti rozhodnutí, musel by ji odmítnout pro opožděnost, a k věcnému vypořádání námitek by tak nemohl přistoupit. Rozhodnutí o odvolání totiž bylo žalobci doručeno dne 15. 9. 2020, žaloba podaná dne 23. 2. 2021 je tedy zjevně opožděná a žalobce se jejím prostřednictvím nemůže domoci věcného přezkumu dotčeného rozhodnutí.
22. Soud současně nepominul, že se žalobce změněným petitum domáhal též vyvolání přezkumného řízení, resp. nařízení zrušení rozhodnutí v přezkumném řízení. Takto formulovaný petit však překračuje rámec toho, čeho se lze v řízení před správními soudy domáhat. Zahájení přezkumného řízení, resp. zrušení rozhodnutí v přezkumném řízení se nelze domáhat zásahovou žalobou ani jinými žalobními typy (k tomu rozsudek rozšířeného senátu ze dne 26. 3. 2021, č. j. 6 As 108/2019 - 39, bod 86). V této části soud proto žalobu podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 85 s. ř. s. odmítl, neboť zde chybí podmínka řízení spočívající v přípustitelném tvrzení nezákonného zásahu. Žalobce se

může pokusit o vyvolání přezkumného řízení podáním podnětu podle § 94 odst. 1 věty poslední správního řádu. K posouzení důvodnosti takového podnětu jsou však příslušné správní orgány, nikoli správní soud.

23. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Úspěšný žalovaný vznik nákladů řízení netvrdil a ani ze soudního spisu neplyne, že by mu vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti. Nemá proto právo na jejich náhradu. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť jí soud neuložil v řízení žádnou povinnost (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).
24. Žalobce na základě usnesení ze dne 8. 3. 2021, č. j. 43 A 16/2021 – 24, uhradil soudní poplatek stanovený podle položky 18, bod 2, písm. a) sazebníku soudních poplatků, který tvoří přílohu k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), tedy poplatek za podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu ve výši 3 000 Kč. Vzhledem k tomu, že žaloba byla následně překvalifikována na žalobu zásahovou, jejíž podání je spojeno s poplatkem ve výši 2 000 Kč [položka 18 bodu 2 písm. d) sazebníku soudních poplatků], vrátil soud žalobci podle § 10 odst. 1 věty druhé zákona o soudních poplatcích přeplatek na soudním poplatku ve výši 1 000 Kč. Soud si je vědom toho, že návrh byl zčásti odmítnut před prvním jednáním. Neshledal nicméně důvody pro vrácení celého soudního poplatku podle § 10 odst. 3 poslední věty zákona o soudních poplatcích, neboť základem žalobních tvrzení byla nezákonnost při doručování rozhodnutí o odvolání, přičemž v této (z hlediska výsledku soudního řízení podstatné) části byla žaloba zamítnuta.

Poučení:

Proti výroku V tohoto rozhodnutí není kasační stížnost přípustná (§ 104 odst. 2 s. ř. s.).

Proti výrokům I až IV tohoto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. srpna 2021

Mgr. Jan Čížek, v. r.
předseda senátu